

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
יבמות-חרש שנשא	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ומאי שנא קטנה דאכלה בתרומה, ומאי שנא חרשת דלא אכלה בתרומה?												⊕	קייג.
על החרשת שהשיאה אביה שיוצאה בגט, ועל קטנה בת ישראל שנשאת לכהן שאוכלת בתרומה		דתנן: העיד רבי יוחנן בן גודגדא:										⊕	קייג.
ואילו חרשת לא אכלה												⊕	קייג.
גזירה שמא יאכיל חרש בהרשת.												⊕ !	קייג.
וליכול, קטן אוכל גבלות הוא												⊕	קייג.
גזירה שמא יאכיל חרש בפקחת.												⊕ !	קייג.
וחרש בפקחת נמי ליכול בתרומה דרבנן												⊕	קייג.
גזירה דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא.												⊕ !	קייג.
ומאי שנא קטנה דאית לה כתובה, ומאי שנא חרשת דלית לה כתובה?												⊕	קייג.
דא"כ, מימנעי ולא נסבי לה.												⊕ !	קייג.
וקטנה מנלן דאית לה כתובה?												^	קייג.
הממאנת, והשנייה, ואילונית - אין להן כתובה, אבל יוצאה בגט, וקטנה - יש לה כתובה.		דתנן:										⊕ !	קייג.
וחרשת מנלן דלית לה כתובה?												^	קייג.
חרש ושוטה שנשאו פקחות, אע"פ שנתפקח החרש ונשתפה השוטה - אין להם עליהם כלום, רצו לקיימן - יש להם כתובה מנה ופקח שנשא חרשת או שוטה, אפי' כתב לה מאה מנה - כתובתה קיימת, מפני שרצה לזון בנכסיו		דתניא:										⊕ !	קייג.
טעמא דרצה, הא לא רצה אין לה דא"כ, מימנעי ולא נסבי לה.												!	קייג.
אי הכי, פקחת לחרש ליתקן לה כתובה, דא"כ, מימנעי ולא מינסבי												⊕	קייג.
יותר משהאיש רוצה לישא, אשה רוצה להנשא.												!	קייג.
ההוא חרש דהוה בשבבותיה דרב מלכין, אנסביה איתתא וכתב לה ארבע מאה זוזי מנכסיה												○	קייג.
מאן חכים כרב מלכין, דגברא רבה הוא, קסבר: אילו רצה שפחה לשמשו, מי לא זבנינן ליה? כ"ש הכא דאיכא תרתין.		רבא:										■	קייג.
אשת חרש - אין חייבין עליה אשם תלוי.		רב חייא בר אשי אמר שמואל:										⊕	קייג.
לימא מסייע ליה:												⊕	קייג.
חמשה לא יתרומו, ואם תרמו - אין תרומתן תרומה, ואלו הן: חרש, שוטה, וקטן, והתורם את שאינו שלו, ועובד כוכבים שתרם של ישראל אפילו ברשות ישראל - אין תרומתו תרומה		[תנן]										⊕	קייג.
הוא דאמר כרבי אלעזר												⊕ !	קייג.
תרומת חרש לא תצא לחולין, מפני שהוא ספק.		דתניא, ר' יצחק אומר משום רבי אלעזר:										⊕ !	קייג.
אי סבירא כרבי אלעזר, אשם תלוי נמי ליחייב												⊕	קייג.
בעינן חתיכה משתי חתיכות.												!	קייג.
ומי בעי רבי אלעזר חתיכה משתי חתיכות?												⊕	קייג.
כוי - חייבין על חלבו אשם תלוי		והתניא, רבי אלעזר:										⊕	קייג.
שמואל סבר כר' אלעזר בהדא, ופליג עליה בהדא.												!	קייג.
אשת חרש - חייבין עליה אשם תלוי.		איכא דאמרי, אמר רב חייא בר אשי אמר שמואל:										⊕	קייג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חרש שנשא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חמשה לא יתרומן	מיתבי:										◇	?	קוג
סבר לה כרבי אלעזר.											◇	!	קוג
מ"ט דר' אלעזר? מיפשט פשיטא ל' דחרש דעתא קלישתא הוא, ומיהו מספקא ל' אי דעתא צילותא אי לאו דעתא צילותא, ולעולם חדא דעתא הוא, או דלמא פשיטא ליה דדעתיה קלישתא ולא דעתא צילותא הוא, והכא היינו טעמא, כיון דעתים חלים ועתים שוטה?	בעא רב אשי:											^	קוג
למאי נפקא מינה?												?	קוג
להוציא אשתו בגט, אי אמרת חדא דעתא הוא - כקדושין כך גירושין, ואי אמרת עתים חלים ועתים שוטה - קדושי מצי מקדש, גרושי לא מצי מגרש												!	קוג
מאי?												^	קוג
תיקו.												■	קוג
נשתטית וכו'.												■	קוג
דבר תורה שוטה מתגרשת, מידי דהוה אפקחת בעל כרחא, ומה טעם אמרו אינה מגורשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר.	רבי יצחק:											◇	קוג
היכי דמי?												^	קוג
אילימא דיודעת לשמור גיטה ויודעת לשמור עצמה												!	קוג
מי נהגי בה מנהג הפקר?												?	קוג
אלא דאין יודעת לשמור לא גיטה ולא עצמה												!	קוג
דבר תורה שוטה מתגרשת?												?	קוג
(דברים כ"ד) ונתן בידה - מי שיש לה יד לגרש עצמה, יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה	והא אמר דבי רבי ינאי:											?	קוג
(דברים כ"ד) ושלחה מביתו - מי שמשלחה ואינה חוזרת, יצתה זו שמשלחה וחוזרת	ותנא דבי רבי ישמעאל:											?	קוג
לא צריכא, דיודעת לשמור גיטה ואינה יודעת לשמור עצמה, דבר תורה שוטה מתגרשת - דהא יודעת לשמור גיטה, ואמור רבנן לא ליפקא, שלא ינהגו בה מנהג הפקר.												!	קוג
דיקא נמי, דקתני גבי דידה נשתטית לא יוציא, וגבי דידיה לא יוציא עולמית, מאי שנא הכא דקתני עולמית, ומאי שנא התם דלא קתני עולמית? אלא שמע מינה: הא דאורייתא, הא דרבנן.	אביי:											■	קוג
א"ר יוחנן בן נורי וכו'.												■	קוג
רבי יוחנן בן נורי, איש פשיטא ליה ואשה קמיבעיא ליה, או דלמא אשה פשיטא ליה ואיש קמיבעיא ליה?	איבעיא להו:											^	קוג
אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת, שהאשה יוצאת לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו	ת"ש, מדקאמרו ליה:											!	קוג
ש"מ: איש קמיבעיא ליה.												!	קוג
אדרבה, מדקא"ל אף זו כיוצא בה												?	קוג
ש"מ: אשה קמיבעיא ליה												?	קוג
אלא, ר' יוחנן בן נורי לדבריהם קאמר להו: לדידי, כי היכי דאיש לא מצי מגרש, אשה נמי לא מגרשא, אלא לדידכו, מאי שנא אשה ומאי שנא איש? אמרו ליה: אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת.												!	קוג
העיד רבי יוחנן וכו'.												■	קוג
מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא: אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן, ואמר לה כנסי שטר חוב זה - הרי זו מגורשת מי לא אמר רבי יוחנן בן גודגדא לא בעינן דעתה? הכא נמי לא בעינן דעתה.	רבא:											◇	קוג
פשיטא												?	קוג
מהו דתימא, מדא"ל כנסי שטר חוב זה בטוילי בטליה, קמ"ל, אי איתא דבטליה - לעדים הוה קאמר להו, ומדלא אמר לעדים - לא בטליה ולא מידי, והאי דקאמר הכי? מחמת כיוסופא הוא דקאמר להו.												!	קוג
רב יצחק בר ביסנא אירכסו ליה מפתחי דבי מדרשא ברשות הרבים, אתא לקמיה דרבי פדת												◇	קוג

